

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvum Conscientiæ. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

37. Evstasivs post ablutionem iam sumptam aduertens in parena particulas S. Hostiæ ab ipso consecratæ potest has sumere tam in altari adhuc existens, quàm in Sacristia sacris vestibus nondum exutus: ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

lege humanâ talis cōtractus possit prohiberi; nā res probabiliter malæ aut periculosæ iure interdici possunt, etsi nō evidenter sint malæ, sed quâdam subtilitate defendi queant, quâvis defacto talis prohibitio non extet.

Ad 1. in Contrarium distinguim. Ma. quâdocunque repetitur solutio vi primi cōtractûs conceditur: quâdocunque vi cōtractûs alterius repetitur. vt fit in proposito, negatur. *Ad 2.* negamus esse fictitiâ commutationem præsentis pecuniæ cum absente actu nō habita; constat enim ex dictis sufficere, si habeatur virtute, seu haberi possit alterius fide & obligatione, vt fit in proposito; quomodo etiam equus emi potest ab eo, qui illum actu quidem non habet, habere tamen potest. *Ad 3.* negamus consequentiâ, quia campfor non tenetur ad mutuû, sed iustis commutationibus intēdit, esto simul ad suū lucrū atēdat. *Ad 4.* negamus antecedens, quia campfarius absolutè est voluntarius, cum per iniuriâ à nullo compellatur ad talem modum contrahendi, esto secundum quid sit involuntarius, quatenus non faceret, nisi necessitas vrgeret. *Ad 5.* negamus Min. quia non ipsum debitum accipitur pro solutione sed obligatio fidei Campfarij ad soluendum, licet iste nitatur spe alienæ solutionis.

XXXVII. *Eustasius Sacerdos religiosus post peractum Sacrificium in templo accipit secum ab altari*

altari sacram Hostiam ab alio Sacerdote consecratam, ut hanc inde ad infirmum in Monasterio deferat, antequam sacras vestes exuat. Post peractam autem ibi Communionem infirmi aduertit, fuisse adhuc modicas reliquias sacrae Hostiae in patena relictas. Queritur. Quid cum istis Eustasius faciat?

Videtur sumere non posse, sed debere vel alteri relinquere Sacerdoti in proximo Sacro absumendas, vel ad Sacrarium referre. Ita Suarez, Vasquez, Coninck, Layman, Lugo, Diana, Arriaga de Eucharist. D. 44. n. 51. & communiter alij. Rationem dant, quia illae particulae non spectant ad Sacrificium ab Eustasio inchoatum & iam peractum. Ergo non habet jus illas sumendi non ieiunus. Confirmatur, si potest Eustasius sumere has reliquias, posset etiam sumere totam sacram Hostiam, si illam infirmus ob morbum subito ingrauescentem non amplius potest accipere. Atqui hoc nemo admittet. Ergo &c.

Resp. 1. Si Eustasius adhuc in altari post ablutionem sumptam aduertisset in patena fragmentum sui Sacrificij siue magnum siue paruum, etiam non ieiunus sumere illud potuisset. Ita ex communi Arriaga D. cit. n. 49. Ratio est, quia hoc fragmentum pertinet ad idem Sacrificium, ad quod consummandum habet jus Eustasius. Idem sentiendum, si aduertisset finitâ Missâ; imò postquam alios, licet multos communicasset.

Resp.

Resp. 2. Si Eustasius iam in Sacristia sacris tamen vestibus adhuc indutus aduertisset prædictum fragmentum sui Sacrificij, sumere etiam potuisset. Ita plures post P. Granadum in 3. Part. contr. 6. Tr. 10. disp. 8. n. 11. Ratio est, quia adhuc iudicatur non absoluisse totaliter Sacrificium. Quod si sacris vestibus iam fuisset exutus, fragmentum illud vel ad Sacramentum reportare, vel alteri Sacerdoti post ipsum celebraturo reseruare debuisset, nisi absque irreuerentia neutrum horum obseruari possit; tunc enim dicitur ratio, ut potius à non ieiuno sumatur, quàm irreuerenter quocunque in loco relinquatur.

Resp. 3. Eustasium particulas sacrae Hostiae ab alio Sacerdote consecratae post communionem infirmi in patena deprehensas probabiliter adhuc sumere posse. Ita Marchinus de Sacram. Ordinis Tr. 3. p. 3. c. 3. n. 19. Tamburinus de expedita commun. c. 2. §. 8. n. 38. & cum Palao Tom. 4. Tr. 21. D. vnic. pu. 13. n. 20. plures in hanc opinionem valde inclinant. Ratio est. Tum quia omnes Sacerdotes ab vno eodemque Christo sunt quodammodo vnus huius Minister: sicut etiã vnum est veluti specie Sacrificium. Ergo sicut ex hoc fundamento Sacerdos ieiunus potest sumere Hostiam à se consecratam & simul aliam ab alio prius præconsecratam, ita etiam poterit sumere reliquias quaslibet post Missam repertas. Tum quia
diffi.

difficile est discernere, an illæ reliquiæ post ablutionem inuentæ sint ex præconsecratis ab alio, an seipso. Ergo non præsumitur Ecclesiæ voluntas, vt tam anxie hîc Sacerdotes hæreant.

Resp. 4. Eustasium easdem reliquias non posse dare infirmo, si illas, postquam iste iam communicauit, primùm reperiatur, Ita ex communi. Fagundez de 3. *Præcept. Eccles. L. 3. c. 5. n. 31.* saltem cum intervallo. Ratio est, quia iste sic bis communicaret. Quod etiam dicendum videtur, etiamsi infirmus ille foret Sacerdos; quia in hoc casu habet se instar Laici sub vna specie communicantis & extra ministerium sacrificij,

Resp. 5. Si infirmus, ob vim morbi inopinato auctam, sumere amplius nequeat sacram hostiam ad se delatam, non posse eam sumere Eustasium, sed debere reportare ad Sacrarium. Ita ex communi Arriaga *n. 50.* Quia illa sacra Hostia in rigore & materialiter non est reliquia seu fragmentum, etiamsi ab ipso Eustasio fuisset consecrata, Ergo facultas illa sumendi reliquias post ablutionem non extenditur ad illam.

Atque ex his patet etiam ad rationes in contrarium; tamen enim illæ particulæ non spectent ad Sacrificium ab Eustasio inchoatum iuxta omnem rigorem, suo tamen modo spectant, in quantum scil. vterque Sacerdos est

est quasi vnus Christi Minister: & vnum vbi-
que velut specie Sacrificium existit.

XXXVIII, Galation & Episteme illustres
persona sponsalia contraxerunt, & post tres ab hinc
hebdomades nuptias indixerunt celebrandas; inte-
rea autem temporis occultum deprehendunt impe-
dimentum dirimens intercedere: at nuptia absq;
gravi incommodo ac periculo vltra præfixum illud
tempus differre non posse videntur. In hac mentis
anxietate querunt ex Confessario, quid factu opus,
an ab Episcopo, vel ipso Papæ petenda dispensatio?
& quia intelligunt, non illum, sed hunc duntaxat
dispensare posse, statim cursorem ad eum expediunt,
qui Romam delatus mox rescripsit intra triduum
haud dubiè dispensationem à Papa impetrandam,
quo responso accepto, & elapso iam triduo cele-
brant nuptias. Queritur 1. An Episcopus in tali
casu dispensare possit? 2. An nuptia in hoc casu
rectè celebrata sint?

Videtur Episcopus in hoc casu dispensare
non posse. Ita P. Layman, L. 5. Tr. 10. Part. 4.
c. 6. in fine. Et L. 1. rr. 4. c. 22. n. 4. vbi ait,
solum Sanchez L. 2. D. 4. n. 7. cunctabundū
& nullius Doctoris autoritate nixum in cō-
trarium propendere. Nuptias etiam ante di-
spensationem certò cognitam invalidè & illi-
citè fuisse celebratas, præter alios docent
Vasquez 1. 2. D. 156. n. 30. & Suarez L. 8. de
leg. c. 15. num. 26. Ratio illorum est, quia præ-
sumi non potest, mentem Pontificis dispen-
santis